

Klagenemnda for tilskudd
til kulturarrangementer

Avgjørelse fra Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer 15. august 2022

Sak: 2021/2154

Klager: Galleriverkstedet H12 SA

Klagenemndas sammensetning:

Nemndsmedlemmene Kiran Aziz, Jon Gotteberg og Anne Margrete Fiskvik

1 Sakens bakgrunn

- (1) Galleriverkstedet H12 SA (heretter «klager») søkte den 7. august 2021 om kompensasjon som arrangør i forbindelse med avlysningen av arrangementene «Siv Blyseth: Til mine venner», «Reidun Falk maleri og utstilling», «Bente Tømmerås utstilling» og «Guro Hæhre maleri utstilling». Klager søkte om kompensasjon på kroner 47 500 etter forskrift av 26. mai 2021 nr. 1642 om midlertidig kompensasjonsordning for avlyste, stengte eller nedskalerte kulturarrangementer i perioden 1. januar til 30. juni 2021 som følge av covid-19-utbruddet (heretter «forskriften»). Arrangementene var planlagt gjennomført i perioden 27. januar til 23. mai 2021. Vedlagt søknaden var klagers budsjett for 2021.
- (2) I etterkant av søknaden etterspurte Kulturrådet ytterligere dokumentasjon. Klager ble bedt om å oversende en beregning av tapte inntekter per utstilling og kopi av kontrakter tilknyttet de fire avlyste utstillingene.
- (3) Den 9. august 2021 oversendte klager sitt budsjett for 2021. I etterkant av oversendelsen sendte Kulturrådet på nytt en likelydende forespørsel om dokumentasjon.
- (4) Klager oversendte den 10. august 2021 kontrakter med de fire kunstnerne som skulle utstille, en leieavtale og redegjørelse for klagers inntektstap per utstilling.
- (5) Den 23. september 2021 fattet Kulturrådet vedtak om avslag. Kulturrådet har vist til at det kun er kulturarrangementer som er «billetterte» som kan motta kompensasjon etter forskriften § 5 første ledd bokstav c, og at søknaden ikke oppfyller vilkåret.
- (6) Klager korresponderte med Kulturdepartementet i perioden 27. september til 8. november 2021, og der fremgikk det blant annet at klagers første henvendelse til departementet var ment som en klage på Kulturrådets vedtak. I den forbindelse henviste Kulturdepartementet til klagenemnda, som igjen viste til at Kulturrådet var rett mottaker av klagen.

- (7) Klager oversendte den 8. oktober 2021 en klage til Kulturrådet. Klager har vist til at de ba Kulturdepartementet om å redegjøre for formålet med kravet om billettering i forskriften, men at dette ikke ble besvart. Klager har fremholdt at de antar at formålet med vilkåret er å gi grunnlag til å fastsette størrelsen av tapet som skal kompenseres. I den forbindelse har klager informert om at de ikke tar direkte betalt fra galleriets besøkende, men at de har en modell som også gir godt grunnlag for å beregne tap. Dette må etter klagers syn sidestilles med billetterte inntekter i forskriften forstand. Modellen innebærer at kunstnerne betaler kroner 9 500 for å utstille en periode på tre uker, i tillegg til at klager mottar provisjon på 25 % ved eventuelle salg. Klager har opplyst at de sørger for kuratering, oppheng, reklame, arrangering av vernissasje, kundekontakt, vakhold og betalingsordning ved salg mm. i tillegg til utgifter til lokalet og forsikring. Det er vist til at samtlige av utstillerne i de omsøkte arrangementene har signert slike kontrakter, og at disse er ettersendt. Klager har fremholdt at deres avtaler bør oppfylle kravet om billettering dersom formålet er å dokumentere det faktiske inntektstapet. Det er vist til at det i hovedsak er scenekunst som får inntekter fra direkte billettsalg. Ifølge klager vil det innebære en usaklig forskjellbehandling dersom kunstgallerier som har valgt tilsvarende inntektsmodell som klager utelukkes fra å motta støtte.
- (8) Kulturrådet vurderte klagen, men konkluderte med at den ikke ga grunnlag for å endre eller oppheve vedtaket, jf. lov om behandlingssaker datert 10. februar 1967 (forvaltningsloven) § 33. Klagen og sakens dokumenter ble oversendt Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer ved Kulturrådets innstilling datert 9. desember 2021.
- (9) I innstillingen har Kulturrådet vist til at det er et krav om billettering etter forskriften § 5 første ledd bokstav c, og at dette kravet praktiseres strengt etter forskriften. Kulturrådet har fremholdt at klagers arrangement ikke oppfylte vilkåret som følge av det verken var eller skulle ha vært billettert. Ifølge Kulturrådet er det ikke relevant at klager har hatt leieinntekter fra utstillerne, da dette ikke faller innenfor en naturlig forståelse av ordlyden i forskriften.
- (10) Klager har i brev datert 13. desember 2021 fått informasjon om saksgangen for Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer og frist til å inngi kommentarer til Kulturrådets innstilling i saken eller andre merknader.
- (11) Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer avholdt nemndsmøte i saken den 15. august 2022.

2 Det rettslige grunnlaget

- (12) Det rettslige grunnlaget er forskrift av 26. mai 2021 nr. 1642 om midlertidig kompensasjonsordning for avlyste, stengte eller nedskalerte kulturarrangementer i perioden 1. januar til 30. juni 2021 som følge av covid-19-utbruddet.
- (13) Av forskriften § 5 følger det at:

«(1) Det kan gis kompensasjon på inntil 95 prosent av en arrangørs uunngåelige økonomiske forpliktelser knyttet til et realistisk planlagt kulturarrangement dersom følgende vilkår er oppfylt:

a. Kulturarrangementet ble eller skulle ha blitt avholdt i perioden 1. januar til 30. juni 2021

b. Kulturarrangementet ble avlyst, stengt eller nedskalert som følge av klare og dokumenterbare råd eller pålegg gitt av offentlige myndigheter i forbindelse med covid-19-utbruddet

c. Kulturarrangementet var eller skulle vært billettert og åpent for allmennheten

d. Kulturarrangementet var senest planlagt 15 dager før gjennomføringsdato.

(2) Det gis ikke kompensasjon dersom arrangøren har mottatt støtte til samme arrangement i henhold til forskrift 28. januar 2021 nr. 273 om midlertidig tilskudd til kulturarrangementer første halvår 2021 som følge av covid-19 (stimuleringsordningen). Dersom en arrangør har mottatt støtte til et arrangement fra stimuleringsordningen og senere tilbakebetalt støtten, kan arrangørens kompensasjon for det avlyste, stengte eller nedskalerte arrangementet etter denne ordningen ikke overstige støttebeløpet som ble utbetalt gjennom stimuleringsordningen.»

(14) Det fremgår av forskriften § 6 at:

«(1) Kompensasjon beregnes ved at arrangørens uunngåelige økonomiske forpliktelser knyttet til kulturarrangementet det søkes om kompensasjon for i kompensasjonsperioden multipliseres med 0,95. Summen utgjør beregnet kompensasjon.

(2) Beregnet kompensasjon under 5 000 kroner per kompensasjonsperiode tildeles ikke.

(3) Arrangørens inntekter fra arrangementene det søkes om kompensasjon for skal trekkes fra beregnet kompensasjon.

(4) Uunngåelige økonomiske forpliktelser som har blitt kompensert fra andre offentlige covid-19-ordninger skal trekkes fra beregnet kompensasjon. Dette gjelder likevel ikke tilskudd mottatt i henhold til forskrifter til utfylling og gjennomføring av lov 18. desember 2020 nr. 156 om midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall (kompensasjonsordningen for næringslivet). Etter kompensasjonsordningen for næringslivet § 2-2 andre ledd anses offentlig tilskudd gitt som følge av koronapandemien som omsetning, slik at støtte mottatt fra denne ordningen kan medføre redusert støtte fra kompensasjonsordningen for næringslivet. Uspesifisert støtte fra kommunene som er gitt i tråd med regelverket om bagatellmessig støtte, skal heller ikke trekkes fra beregnet kompensasjon.

(5) Det utbetales ikke kompensasjon dersom det innen utbetalingen blir åpnet konkurs hos arrangøren.»

(15) Videre følger det av forskriften § 7 at:

«(1) Med uunngåelige økonomiske forpliktelser menes arrangørens faktiske kostnader knyttet til det avlyste, stengte eller nedskalerte arrangementet. Kostnader knyttet til arrangementet som bortfaller eller refunderes på grunnlag av avtale, forsikring mv., regnes ikke som uunngåelige økonomiske forpliktelser. Ved avlysning, stenging eller nedskalering av arrangement plikter arrangøren å begrense kostnader så langt det er mulig.

(2) I vurderingen av om lønn og honorar til artister eller utøvere utgjør uunngåelige økonomiske forpliktelser etter første ledd, kan det legges vekt på hva som er vanlig lønn

og honorar for artisten eller utøveren, og hva som er vanlig lønn og honorar for sammenlignbare artister eller utøvere ved sammenlignbare arrangementer. Lønn og honorar utover 45 000 kroner per enkeltarrangement per enkelt artist eller utøver regnes ikke som uunngåelige økonomiske forpliktelser. Med lønn og honorar menes det artisten eller utøveren sitter igjen med etter å ha dekket sine økonomiske forpliktelser i forbindelse med arrangementet.»

- (16) Av forvaltningsloven § 34 følger det at klageinstansen kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye opplysninger. I dette ligger at klageinstansen fullt ut kan prøve både rettsanvendelsen, saksbehandlingen, faktum og det frie skjønn. Klageinstansen kan selv treffe nytt vedtak i saken eller oppheve det og sende saken tilbake til underinstansen til helt eller delvis ny behandling.

3 Klagenemndas vurdering

- (17) Klagen gjelder avslag på søknad om kompensasjon som arrangør for arrangementene Siv Blyseth: Til mine venner», «Reidun Falk maleri og utstilling», «Bente Tømmerås utstilling» og «Guro Hæhre maleri utstilling».
- (18) Det følger av forskriften § 5 første ledd at en arrangør kan kompenseres for inntil 95 prosent av deres *«unngåelige økonomiske forpliktelser»* knyttet til realistisk planlagte kulturarrangement dersom vilkårene i bestemmelsens bokstav a til d er oppfylt. I henhold til forskriften § 7 første ledd jf. § 6 første ledd er det arrangørens *«faktiske kostnader»* multiplisert med 0,95 som utgjør kompensasjonen. Nemndas forståelse av forskriften er dermed at ordningen er begrenset til å kompensere arrangørens faktiske kostnader, og ikke tapte inntekter, i forbindelse med et avlyst, stengt eller nedskalert kulturarrangement.
- (19) Dersom arrangøren har inntekter fra arrangementet skal dette trekkes fra kompensasjonsbeløpet, jf. § 6. tredje ledd. Inntektene tar i hovedsak utgangspunkt i arrangørens billettinntekter, ettersom det er arrangement som *«var eller skulle vært billettert»* som er kompensasjonsberettiget, jf. forskriften § 5 første ledd bokstav c. Dette vilkåret innebærer et krav om at publikum må kjøpe inngangsbillett for å delta på arrangementet, noe som samtidig avgrenser forskriftens virkeområde mot arrangementer som er gratis for publikum. Med andre ord vil ikke enhver inntektsmodell falle innunder ordlyd i forskriften § 5 første ledd bokstav c. Nemnda viser til at vilkåret om at et kulturarrangement må være *«billettert»* må ses i sammenheng med forskriftens formål om å kompensere *«kultursektoren»* for tap knyttet til avlysning m.m. som følge av covid-19-pandemien. Kompensasjonsordningen sikter seg altså inn mot en snevrere del av kulturlivet, herunder særlig til arrangementer som innebærer en form for formidling til et publikum som betaler for en kulturell eller kunstnerisk opplevelse eller forestilling.
- (20) Spørsmålet i det følgende er om klagers arrangementer er å anse som *«billettert»*, jf. forskriften § 5 første ledd bokstav c.
- (21) Klager har opplyst at de ikke tar direkte betalt for inngang til arrangementene fra publikum, men at de har en inntektsmodell der utstillerne betaler leie for å få utstille, og klager mottar provisjon ved eventuelle salg. Klager har anført at denne inntektsmodellen må sidestilles med billettering etter forskriften.

- (22) Ettersom publikum ikke betaler for å delta på de omsøkte arrangementene, er det etter nemndas syn klart at disse ikke er å regne som billetterte kulturarrangementer i ordlydens forstand. Klagenemnda kan heller ikke se at det er grunnlag for å fravike ordlyden ved å likestille klagers inntektsmodell med billettering i dette tilfellet. Nemnda viser i den forbindelse til at klagers inntekter primært kommer fra utstillernes leieutgifter, samt ved salg av utstillingen. Når inntektsmodellen ligger såpass fjernt fra publikums opplevelse og deltakelse på arrangementene, kan inntektene etter klagenemndas syn ikke anses å tilsvare billettinntekter. Det er av denne grunn ikke grunnlag for å omfatte denne inntektsmodellen i vilkåret om billettering slik dette er ment i forskriften § 5 første ledd bokstav c.
- (23) Som følge av dette er vilkårene for kompensasjon for klagers «*uunngåelige økonomiske forpliktelser*» tilknyttet arrangementene ikke oppfylt, jf. forskriften § 5 første ledd.
- (24) Klagenemnda er for øvrig ikke enig i klagers anførsel om at manglende likestilling av et arrangement med klagers inntektsmodell mot et «*billettert*» arrangement utgjør en usaklig forskjellbehandling av kunstgallerier. Det bemerkes i den sammenheng at kunstgallerier som oppfyller forskriftens vilkår har rett på kompensasjon. I motsatt fall, dersom vilkårene for kompensasjon ikke er oppfylte, vil det foreligge en saklig grunn til å avslå søknaden. Dette gjelder uavhengig av om det er et kunstgalleri som er arrangør.

4 Vedtak

- (25) Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer fatter etter dette følgende vedtak:

1. Klagen tas ikke til følge.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

Bergen, 15. august 2022

Kiran Aziz

Jon Gotteberg

Anne Margrete Fiskvik

Nemndsmedlem

Nemndsmedlem

Nemndsmedlem